

Vrienden,

Wat hebben we de laatste weken via de media weer meegemaakt!! Voor heel veel families had het onherstelbaar verlies tot gevolg. Bij voorbeeld: een dwaze, ideologisch gedesoriënteerde Noor schiet zijn mitrailleur leeg op onschuldige burgers in Oslo en op tientallen veelbelovende jonge levens op het eiland Utoya. Of een meute ontevreden en op hol geslagen Engelse jongeren misbruiken een ingrijpen van de politie, voor een oorlogje met die politie waarbij velen uitvoerig plunderen en delen van steden vernielen, met ook een aantal menselijke slachtoffers...

Je zou er wat depressief van kunnen worden en zeker niet goed slapen!

Zo iets moeten ook Johannes tijdgenoten meegemaakt hebben, zoals kan blijken uit de 1ste lezing van vandaag uit het boek Apocalyps. Berichten over een wrede keizer en vijandelijkheden tegen christenen hebben hen bereikt. Het lijkt op een *nachtmerrie* van een wereld in verval. Wat Johannes als volgt uitdrukt: Een *draak* met zeven koppen vaagt met zijn staart een deel van de sterren van de hemel weg.

Maar op die angst antwoordt Johannes met de boodschap: niet een nòg grotere draak gaat met de eerste vechten. Niet nog bruter geweld komt terroristen vernietigen. **Nee**, *tegenover de draak* ziet Johannes een *jonge zwangere vrouw*. De onschuld, het kwetsbare, het zwakke, zal in die strijd niet ten onder gaan. Uiteindelijk zal het overwinnen. Is dat ook niet de boodschap die vele Noren hebben doorgegeven aan mekaar en de wereld na het dramatisch gebeuren in hun land. Het is niet de haat van één mens die het zal halen, maar onze liefde voor mekaar; ons vertrouwen in mekaar.

Johannes zegt: *de vrouw die een kind krijgt*, dat is de enige hoop.

De gelovige vroomheid heeft in Johannes' beschrijving van die vrouw O.-L.-Vrouw gezien, de moeder van de Messias. Maria had zich tijdens haar leven helemaal *toegekeerd naar God*, die in haar liet zien dat Hij aan de kant staat van de zwakken en de weerlozen. In de devotie groeide van daaruit gaandeweg de overtuiging dat Maria, zoals Jezus, na haar dood met heel haar persoon en leven ten hemel is opgenomen. Omdat ze bij God en haar verrezen Zoon thuis hoorde en nergens anders.

God die anders is dan mensen denken dat Hij is. Dat zien we ook, als we goed kijken naar wat er staat over Maria en haar nicht Elisabet in het evangeliefragment dat elk jaar op dit feest wordt gelezen. Het is een verhaal dat, zoals zoveel andere in de evangelies, een **totale omkering** inhoudt van de gebruikelijke manieren van denken.

Lucas begint zijn evangelie met de aankondiging van de geboorte van *Johannes*. Diens ouders waren belangrijke personen. Zijn aankondiging

gebeurt dan ook in de tempel, terwijl het volk buiten staat te bidden. *Maria* daarentegen was een onbekend en onbelangrijk meisje. Haar wordt de komst van Jezus, haar zoon, aangekondigd in het onooglijke Nazareth, en niemand behalve zijzelf wist ervan.

Normaal zou men denken: wie uit Elizabet zal geboren worden en zo plechtig is aangekondigd, is de drager van een nieuwe toekomst. Maar het is net omgekeerd. Het evangelie zet de dingen op hun kop.

En Maria doet dat zelf ook nog eens. **Zij** gaat bij Elizabet op bezoek. Maar Elizabet, die heeft het door: wat gebeurt er nu? dat de moeder van mijn Heer bij mij op bezoek komt en mij komt dienen?

En Maria zingt haar Magnificat voor God, een lied van onwankelbare hoop.

Als wijzelf - vanuit die hoop - geloven in het leven, het nieuwe leven, de verrijzenis; dan durven we het zelfs riskeren te sterven aan onszelf, om over de dood heen voltooid te kunnen leven. Sterven in de zin van: 'over onszelf heen leven', en vanuit het gebod van de liefde niet al te veel inzitten met onszelf, maar leven voor dingen die groter en belangrijker zijn dan wijzelf, leven voor medemensen.

Ook nu worden wij uitgenodigd om Jezus' woorden en liefdevolle daden, die Maria in haar leven in praktijk heeft gebracht, zelf ook waar te maken.

Zo kan hier op aarde al een stukje hemel beginnen en mogen we dankbaar zijn om de grote dingen die God niet alleen aan Maria gedaan heeft, maar nog steeds doet aan eenvoudige mensen met hun vallen en opstaan.

Op dit feest van Maria's Tenhemelopneming wil ik - samen met jullie - blij en dankbaar **opkijken** naar Maria die haar einddoel heeft bereikt: voor altijd bij God te wonen. Zij is thuisgekomen waar ook onze bestemming ligt. Voor eeuwig mag zij er het Magnificat zingen: *'Mijn ziel prijst hoog de Heer, van vreugde juicht mijn geest in God, mijn Redder'*. Amen.

Roger Nuyts, pastoor.